

FUNKCIONALNA SVOJSTVA SURUTKE I NJENIH KOMPONENTI KAO ADITIVA U PREHRAMBENIM PROIZVODIMA

Dr Dušan LUČIĆ, Beograd

Industrija mleka u Jugoslaviji i u svetu do pre nekoliko godina postupala je sa surutkom kao otpadnim proizvodom dobijenim u procesu izrade sireva. Međutim, danas imajući u vidu da je surutka bogata sadržajem lakoze, belančevina — posebno laktoalbumina i globulina, minerala i vitamina, teži se da se ovaj proizvod što ekonomičnije iskoristi bilo kompletno ili u vidu pojedinačnih komponenti. U tom cilju razvijene su različite metode prerade surutke postupcima isparivanja, kristalizacije, sušenja, elektrodijalize, razmernom jona, reverznom osmozom, odnosno ultrafiltracijom i gelfiltracijom. S obzirom da su u ranijim brojevima Mljetkarstva prezentirani radovi iz oblasti prerade surutke i proizvodnje albuminskog sira iz ugušene surutke, u ovom radu obradiće se posebno surutka kao aditiv za pojedine prehrambene proizvode i opisati efekti koji se time postižu.

Ukoliko je surutka namenjena korišćenju kao aditiv u prehrambenim proizvodima neophodno je da se neposredno posle njenog prikupljanja u fabrici u kojoj je dobijena izvrši pasterizacija i otstrani voda koja je u surutki zastupljena sa oko 94%. Iako sastav čvrstih materija u surutki varira zavisno od vrste sira i postupka proizvodnje sira, ipak može se reći da je prosečan sastav suvog ostatka surutke sledeći: 70% lakoze, 14% proteina, 9% mineralnih materija, 4% masti i 3% mlečne kiseline. Uobičajeno je da se preparati surutke kao aditivi koriste obezmaščeni.

Lakoza je u surutki prisutna u dva oblika: alfa — lakoza i beta — lakoza, a njihovi relativni odnosi su: 40% alfa — lakoza i 60% beta — lakoza. Da bi preparat surutke ili izdvojene lakoze u prahu imao zadovoljavajuću održivost važno je da alfa — lakoza bude u obliku kristalnog hidrata kako prah ne bi bio higroskopan.

Najvažniji proteini surutke su laktoglobulini i laktoalbumini, a njihov je odnos u surutki 1 : 3, što ukupno čini 90% proteina surutke.

Posebni značaj proteina surutke je u visokom sadržaju lizina — za 40% je veći nego u kazeinu. Za efikasna svojstva proteina surutke u životnim namirnicama važno je da belančevine budu u nedenaturisanom obliku. Glavne mineralne komponente surutke su kalijum, kalcijum, natrijum, magnezijum, hloridi i fosfati, a oni su sadržani u surutki skoro u istim količinama kao u mleku.

Sadržaj mlečne kiseline surutke varira u zavisnosti od vremena čuvanja i uslova skladištenja. U toku skladištenja pod određenim uslovima određeni deo lakoze će fermentirati i formirati će se mlečna kiselina. Za dobijanje dobrih surutkinih preparata važno je da se obezbedi što brže pasterizacija i neposredno hlađenje surutke kako bi se sprečilo suvišno formiranje mlečne kiseline.

Najpoznatiji preparati surutke su slatka surutka u prahu, kisela surutka u prahu, kondezovana surutka i modifikovana surutka u prahu.

Mnogim životnim namirnicama potrebno je povećanje sadržaja čvrstih materija kako bi se poboljšala njihova struktura, viskoznost ili osjećaj u ustima. U tu svrhu korišćenje preparata surutke je jedan od najekonomičnijih i najefikasnijih postupaka. S obzirom da lakoza čini oko 70% čvrstih materija surutke, poželjne karakteristike prehrambenih proizvoda koje se dobijaju dodatkom preparata surutke mogu da se pripisu lakozi. U nekim slučajevima slanost, fermentovani ukus i miris koji daju preparati surutke prehrambenom proizvodu ograničava količinu upotrebljene surutke u prahu koja može da se koristi i tada se pokazuje kao pogodnije korišćenje čiste lakoze.

Jedna od značajnih upotreba preparata surutke u prahu je u pecivima gde se ovi aditivi dodaju u količini do 3% na masu brašna. Eksperimentima je dokazano da proizvodi kojima su dodati preparati surutke imaju poboljšan okus i miris, strukturu i povećanu održivost. Slična svojstva ispoljava i lakoza kao čist preparat. Pored navedenog preparati surutke i lakoze poboljšavaju i boju mnogih peciva učešćem u Maillardovoj reakciji. Razvijanje smeđe boje poboljšava se ako se u sastav peciva doda sama lakoza, međutim, još veći efekat u poboljšanju boje dobija se upotreboru surutke zbog međusobne reakcije proteina mleka sa laktom.

Upotreboru preparata surutke u sladoledima do 2,7% postiže se bolji okus i punoća u ustima proizvoda, a što je naročito važno lakoza dodata tim putem u većim količinama ne prouzrokuje suvišnu slatkoću proizvoda pošto je mnogo manje slatka od saharoze, fruktoze, glikoze i galaktoze.

Pored navedenog, dodatkom surutkih preparata sladoledima postiže se stabilnost kiselina i voća sadržanih u tim proizvodima. Surutka u prahu može da se dodaje slatkšima i do 10% i dokazano je da utiče na poboljšanje okusa i mirisa proizvoda kao i na poboljšanje konzistencije, veće zadržavanje vlage i bolja svojstva emulgovanja.

Korisna primena surutkih preparata je i pri proizvodnji toplijenog sira. Ispitivanjima se pokazalo da je moguće koristiti i do 10% preparata surutke u ovom proizvodu i da je efekat tog dodatka poboljšanje konzistencije, okusa i mirisa proizvoda. Moguće je da se okus raznih napitaka poboljša dodatkom surutkih preparata i u tu svrhu dodaje se do 6% ovih aditiva. Demineralizovani preparati surutke korisni su dodaci dečjoj hrani posebno zbog sadržaja lakoze, albumina i globulina. Njihov dodatak dečjoj hrani manje je važan s aspekta poboljšanja organoleptičkih svojstava proizvoda, već je njegov značaj posebno u povećanju hranljive vrednosti proizvoda.

Na osnovu izloženog može da se zaključi da preparati surutke imaju široku primenu kao aditivi u prehrambenoj industriji i da se njihovom upotreboru dobijaju vredni prehrambeni proizvodi koji se odlikuju poboljšanim organoleptičkim svojstvima, povećanom održivošću i većim sadržajem hranljivih materija.

L iteratura

BAKOVIĆ D., TRATNIK Lj. (1978): Proizvodnja albuminskog sira iz ugušene sirutke. Referat održan na XVI seminaru za mljekarsku industriju, Zagreb.

KIRIN S., VALINČIĆ V. (1978): Izdvajanje sirutkih proteina Centri-Whey postupkom. Referat održan na XVI seminaru za mljekarsku industriju, Zagreb.

- LUČIĆ D. (1978): Prerada mleka u uslovima opštenarodnog odbrambenog rada. Vojno-ekonomski pregled, 1.
- MARKEŠ M. (1967): Sirutka kao industrijska sirovina. **Mlijekarstvo** 17 (4) 79—83.
- NICKERSON T. A. (1978): Why Use Lactose and its Derivatives in Food — Food Technology, vol. 32, No. 1.
- SABADOŠ D. (1958): Bohinjska skuta. **Mlijekarstvo** 8 (5) 98—107.